

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

417. An valeat consuetudo, ut Prælati electi nullam teneatur petere confirmationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

eam neque procedat ab habente superioritatem in eligentes seu potius suffragantes, neque supponat actum ab altero positum, debitum confirmari; quorum tamen utrumque ad confirmationem requiritur, ut patebit in *respons. ad quæst. seq.* Unde etiam Tond. *loc. cit. n. 3.* inquit, beneficia alia dici electiva collativa alia electiva confirmativa. Et Lott. *l. 2. q. 18. n. 40.* ex Abb. in *c. publicato. de elect. num. 9.* suffragium & collatio (intellige in hoc casu, dum penes Capitulum est eligere & simul conferre) ordinantur ad actum electionis, ideòque eo subsecuto, non reputantur plures, sed unus actus, in quo consumitur electio.

Quæstio 414. Quid sit, seu qualiter definiatur confirmatio proprie talis, seu prout est correlativum electionis.

Respondeo: tametsi Pass. de *elect. c. 33. n. 1.* dicat, describi confirmationem optimè à gl. in *c. no. sti. de elect. v. confirmata*, dum inquit: per confirmationem acquirit electus plenam administrationem & vinculum conjugale, quod contractum est: minus tamen aptè id pro descriptione admitti potèst, ut liquet ex eo, dum vel sic, non tam quid sit, quam potèst solùm, quid operetur confirmatio, exprimitur. Melius verò describitur, quòd sit approbatio electionis canonica ad prælaturam vel beneficium facta per Superiorem habentem ad id potestatem.

2. Dicitur autem primò, *approbatio*; non quidem merè speculativa, seu nudum iudicium de electione legitime gesta; sed practica, in quantum nimirum approbatione hac gestorum ab Electoribus eorundem desiderio ac voluntati, quæ personam talem cupiunt esse prælatum, aliòve beneficiatum aut officialem, satisfiat, causâ curque in persona illa electa, ac conferatur titulus canonicus, seu jus ipsum Prælatum vel beneficii, actuque illam & illud administrandi.

3. Dicitur secundò: *facta per Superiorem*. Confirmatio enim cum sit actus jurisdictionis. Lott. *l. 2. q. 18. n. 28.* citans Butrio in *c. 1. de translat. prælator. n. 9.* & Seraph. *decis. 637. n. 1.* supponit subjectionem confirmandi seu electi respectu confirmatoris. Lott. *ibid. n. 27.* citans Holt. in *sum. de elect. n. 27.* Quin & respectu eligentium videtur importare hanc superioritatem & jurisdictionem, secus ac fortè accidit in institutione, quæ, etsi denotet subjectionem præsentati ad institutorem, Lott. *cit. n. 27.* citans *c. decernimus. & ibi notat. a. 16. q. 7.* non tamen necessariò denotat subjectionem præsentantis; cum quandoque præsentator seu patronus esse possit Episcopus, & institutus prælatus aliquis inferior eidem Episcopo subiectus, quamvis & quò ad hunc actum institutionis petendum dici posset talis Episcopus patronus inferior instituentis, & subiectus illi.

4. Dicitur tertio: *electionis canonice*; dicitur enim infra, electionem contra canones, seu non canonicè gestam confirmari non posse.

5. Dicitur quartò: *ad prælaturam vel beneficium*; tam enim in beneficiis inferioribus quam in Episcopatu (idem est de aliis prælaturis) locum habet electio & confirmatio. Lott. *l. 1. q. 15. n. 40.* citans gl. in *Clem. 1. v. de dignitate. de præb. Felin. in c. nostra. de rescript. n. 26. & 27.* Rotam *decis. 1. de præb. in antiq.*

Quæstio 415. Quotplex sit confirmatio?

Respondeo: aliam esse in forma communi, quæ jus aut valorem actui non tribuit, sed supponit,

ideòque approbat actum quatenus de jure validus est, juxta *c. 1. & 2. de confirm. utili vel inutil.* Aliam esse ex certa scientia, dum nimirum Princeps actum approbans seu confirmans, ejus plenam cognitionem se habere significat, & hæc confirmatio jus & valorem tribuit actui, defectu aliàs aliquo laboranti; juxta limitationes tamen paulò infra dandas. Laym. in *c. scut. grave. de transactionib. n. 2.* citans Tabien. *v. confirmatio. in fine.* Tusch. *ead. v. conclus. 17.* Quæ divisio, tametsi sit generica, seu confirmationis respectu cujuscuque actus confirmandi; in specie tamen actui electionis canonice applicari potest, ut patebit ex infra dicendis, ubi an electio defectuosa aut aliàs invalida confirmari valeat, & ejus defectus suppleri seu sanari per confirmationem.

Quæstio 416. Virum electus petere teneatur confirmationem?

Respondeo affirmativè. Laym. in *qq. de elect. q. 108.* de quo plura inferius, ubi, intra quod tempus petenda; item ubi, per quem petenda confirmatio.

Quæstio 417. An valeat consuetudo, ut Prælati electus nullam teneatur petere confirmationem?

Respondeo negativè. Laym. in *c. cum venerabilis. de consuetud. n. 2.* citans Jo. Andr. in *cit. c. n. 8. abb. in c. transmissam. n. 3. & in c. qualiter. n. 2. de elect.* Addeque rationem Laym., quia talis consuetudo est contra bonum ordinem Ecclesiasticæ Hierarchiæ, secundum quem inferiores ministri ac Prælati Ecclesiæ à Superioribus dependere, & in sua institutione jus & auctoritatem accipere debent; eò quòd, cum consuetudo sit instar juris ac legis, adeòque rationalis & justa esse debeat, alioquin nullam ex principum voluntate & constitutionibus assistentiam vigoremque habeat, ac proinde ait, consuetudines, præsertim speciales Ecclesiarum quarundam, si bono universalis Ecclesiæ & jusque fini, quæ est salus animarum, & vita æterna nullà temporis diuturnitate robur acquirere posse, ideòque abolendas: quales sunt, quæ bene constitutum ordinem ac dependentiam tollunt, disciplinam ecclesiasticam enervant, cultum divinum imminuendi, divina negligendi, occasionem vagandi, luxus & otii licentiam clericis præbent. Neque his obstat, quòd quidquid per privilegium, idem per consuetudinem obtineri possit, dum in usucapiente non est incapacitas. Jam verò pluribus religionibus indultum à summis Pontificibus, ut eorum electi Prælati necesse non habeant petere ulteriorem confirmationem, sed mox à legitima sua electione plenam jurisdictionem & administrationem consequantur, de quo plura & expressè *seq.* Nam respondet idem Laym. *loc. cit.* quòd, cum omnis jurisdictio & potestas ecclesiastica in inferioribus Prælatibus non nisi à Papa profluat, possint aliqui capaces reddi dictæ exemptionis à necessitate petendi confirmationem per concessionem Papalem (cum vel sic adhuc dependentia illa & ordo Hierarchicus in Ecclesia non turbetur) non verò per meram consuetudinem.

2. Tradit nihilominus Pirh. *ad tit. de elect. n. 304.* posse per consuetudinem induci, ut electi ad dignitates inferiores, v. g. Decanatum, sine Superioris confirmatione statim post consensum ab iis electioni prælitum jus omne seu plenum acquirant, modò

modò tamen electio concorditer facta fuerit, & talis consuetudo non cedat in damnum Ecclesiæ, ita ut indigni promoveantur.

Questio 418. An igitur omnis electio egeat confirmari, & in specie de hoc quid dicendum de electione Papæ, electione factâ unanimiter, vel per divinam inspirationem?

1. Respondeo ad primum: omnis electio propriè talis ad prælaturam inferiorem Papatu eget confirmatione, cum enim electio fiat in ordine ad consequendum jus in beneficio vel prælatura, eamque administrandi tanquam finem ultimum; finis autem hic obtineri nequit sine confirmatione, electio ex natura sua exigit confirmari. Laym. *Th. mor. l. 4. tr. 2. c. 12. q. 1. Azor. p. 2. in stir. mor. l. 6. c. 14. q. 3. Lott. l. 2. q. 27. num. 14.* ubi constituendum ante omnia, eam duntaxat dici electionem, quæ confirmatione Superioris eget; ea autem quæ tali confirmatione non eget, electionem minimè fore. Et n. 15. Hinc, si illico secutâ electione supponamus sine aliqua confirmatione jus quæri electo, eam verius collationem dici, tradit Rota *decis. 1. de elect. in an. rig.* Et n. 20. fateri ergo oportet, eam tantum dici electionem, cui reciprocatur confirmatio Superioris. Sic quoque ait *l. 2. q. 44. num. 49.* in casu quo electio non spectat confirmationem, resolvitur in simplicem provisionem, ut Rebuff. *in pr. tit. de elect. n. 4.* & dicitur electio æquivoce, ut *gl. in c. cum dilectus §. dictus. v. electio. de consuetud.* Unde etiam, ut idem *Lott. cit. q. 27. n. 16. & 17.* citans Felin. *in c. in nostra. n. 25. de rescrip.* dispositio generalis loquens de beneficiis electivis, v. g. quæ dicit, beneficia electiva speciali notâ digna, non comprehendit beneficia electiva hac electione anomala, seu non egente confirmatione.

2. Respondeo ad secundum: electus legitime in Papam non eget aliâ confirmatione. Barbof. *juris eccles. l. 1. c. 2. n. 112.* citans Campanil. *in divers. juris rubric. Lavor. & c. Laym. ad c. licet. de elect. n. 7.* confirmatio enim fieri debet à Superiore, qualem non habet Papa. Barbof. *loc. cit.* citans Paris. *de resign. l. 7. q. 5. n. 1. & 2.* sed neque potestas illius est ex homine, sed à solo Deo. *c. novit. de judic.* eaque mox à canonica ejus electione ei confertur à Christo. Laym. *loc. cit. & Th. mor. l. 1. tr. 9. c. 6. n. 6.* ubi, quod Papalis potestas ac jurisdicctio non confertur à Cardinalibus per electionem (quomodo enim eam conferrent, quâ ipsi carent; cum nemo potest plus juris transferre in alium, quàm sibi competere dignoscatur. *reg. 79. in 6.*) sed tantum illi designant personam, cui ex vi promissionis institutionisque à Christo factæ Petro ejusque successoribus suprema jurisdicctio confertur. Advertit tamen Laym. *in c. licet. loc. cit.* Pontificem nihilominus post electionem, tempore antecedente consecrationem & coronationem, non appellare se absolute Episcopum in Bullis, sed episcopum electum, & tempus illud intermedium non vocare tempus apostolatûs sui, sed suscepti apostolatûs officii, ut *gl. in reg. juris. super data. v. pontificatus.*

3. Respondeo ad tertium: electio facta unanimi consensu, vel etiam per quasi inspirationem Spiritus S. eget adhuc confirmatione. Donat. *p. 2. tr. 1. q. 13. n. 4. Lott. l. 2. q. 19. n. 57. & 61. 63.* cum Host. *in c. quia propter. de elect. n. 50. & 51. Olir. cons. 115. num. 2.* quos citat. Subjacet enim talis electio adhuc legibus humanis, nempe *c. quia propter. Donat. l. cit. Id.* que propter dubium, ut inquit Hostienf, nempe

an verè sit à DEO. Unde & non nisi præsumptâ inspiratio dicitur hac quasi inspiratio, ut *Lott. cit. n. 63.* Particula etiam illa quasi in natura sua, ut Donat. *loc. cit.* ex Barbof. *de dictionib. dict. 261.* impropriè, fictionem & diminutionem sonat.

4. Econtra electio facta per inspirationem nullâ eget ulteriore confirmatione. Barbof. *Juris Eccles. l. 1. c. 9. n. 7. Donat. loc. cit. n. 3. Lott. loc. cit. n. 56. & 57.* ex eodem Host. *loc. cit.* quippe quæ manifestè DEUM, qui est super omnes, nec falli nec fallere potest, habet auctorem; ideoque non eget adminiculo aliquo, ut Host. *loc. cit.* nec legi humana subjacet; quippe quæ spiritu DEI aguntur, humanis legibus non debent, nec possunt subesse; juxta Apost. *ad Galat. 5. & 1. ad Corinth. 3. & can. duo sunt. 19. q. 2.* Donat. *loc. cit. n. 1.* ut constat ex electione S. Ambrosii, S. Nicolai, & c.

5. Verumtamen, quæ dicenda sit electio per inspirationem, & quæ per quasi inspirationem, AA. planè non conveniunt; plures enim, ut Donat. *loc. cit. n. 2. & 3.* Sigism. à Bonon. *de elect. dub. 2. n. 4. & 5.* hanc ex Host. (quem tamen longè diverfium & secum sensisse ostendit *Lott. n. 50. & 51.* recitatis ejusdem verbis) dant differentiam inter electionem per divinam inspirationem, & electionem per quasi inspirationem; quòd prior sit ea, quæ fit nullo ordine servato, nullòque habito tractatu inter eligentes, dum ii quasi inebriati spiritu, uno ore repente eligunt & proclamant eundem. Posterior illa, quando subitò quidem, aliquo tamen servato ordine inter eligentes unus post alterum sine intervallo unanimiter eligunt eundem. Alii verò, ut *Lott. cit. n. 51. & seq.* citans pro hoc Abb. n. 3. Bellam. n. 5. Burrio. n. 48. Card. ante n. 1. sub. q. 3. ac præcipuè Imol. n. 10. in §. nisi. c. quia propter. de elect. hanc solam dicunt electionem per inspirationem divinam, quæ habet DEUM auctorem immediatum, & super hoc certum signum aliquod extrinsecum, unde ipsa dicatur certa, quale fuit in inspirata electione S. Ambrosii loquela infantis pronunciantis eum episcopum; in electione S. Nicolai præcedens monitum divinum, ut quem in Ecclesiæ foribus deprehenderent Nicolaum nomine, assumerent in Episcopum; non secus ac in electione Aaronis ejus virga miraculosè floruit: ubi verò electio & inspiratio non est insignita simili miraculo, & deficit tale signum externum, removens illam dubietatem, an sit electio facta à DEO, tanquam illius immediato auctore, quantumcunque alias electio fiat uniformiter, conspirantibus omnibus in unum absque ordine, tractatu & intervallo, per quasi inebriationem (cum hæc omnia adhuc habere possint causam naturalem sui) adhuc non dicatur electio per inspirationem sine addito; sed ad summum electio per quasi inspirationem, utpote in inspiratione hac divinâ non nisi præsumptâ ex isto subitaneo & unanimi consensu (cui ipsi etiam præsumptioni locum non esse, ait *Lott. n. 63.* ubicumque adest vel unius contradictio, etiam si ille postea consentiat) & hinc adhuc dubiâ, adeoque egente confirmatione. *Lott. loc. cit. n. 58.* qui etiam n. 62. hæc ipsa diligentissimè observanda monet, ne quandoque prætextu inspiratæ electionis à DEO, omittatur electionis confirmatio.

* *